

GYÖRI LÁSZLÓ

Hajnali futam

*Kinyitotta az ágak csapjait
a lány tavaszi éjszaka,
ömlik a fényre az aranyeső,
a hajnali forzícia.*

*Egyetlenegy éjszaka is elég
kinyíltni, ha nyíltni akarsz.
Ha várod a mások jövetelét,
végül a végén lemaradsz,*

*előbb nyílik ki majd az orgona,
mint te, sárga aranyeső.
Mit számít, hogy bokrod levelei
reggelre nem bújtak elő.*

*A levelek csak késlekedjenek,
te előzd meg őket, siess
világra jönni máskor is. Gyere,
hogy dacból más utat kövess:*

*előbb a virág, csak aztán a levél.
Ki teszi dacból ugyanezt?
Aki új teremtésbe fog: előbb
a lélek, azután a test.*

A kávéház teraszán

*Azt a mosolyt, azt a csupa derűt még
sokáig látom (e – ü – e).
A Zserbó teraszán ültünk, a szív műtét
után. Sikerült – mondta –, de mi
lesz a vége, ki tudja? – szólt derűsen
örökös, szokott mosolya.
És most (a – e – i)
halott.*